

לעבן מיט'ן רבי'ן

לקט שיחות, עובדות, סיפורים והנהגות מזהרבי

ערב חג החנוכה ה'תש"ע - פרצת - 770 • שנת הששים לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע • נ"ר שנה להבעש"ט • ג'לון ז

"הבהן הגדול - נשיא דורנו"

מורה על רבותינו נשיאנו שבכל דור ודור, עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ונמצא, שבימים אלה ישנה נתינת כוח מיוחדת לניצחון בכל העניינים שנעשים בשליחותו של הרבי בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ועל-ידי זה נזכה שהרבי יוליכנו לאור הגדול של הגאולה האמיתית והשלימה.

(ש"פ יושב תשי"א)

לב לדעת, עינים לראות

בנוגע לפרשה שקוראים בשבת חנוכה: מיד כשיהודי שומע בקריאת התורה את המילה "מקץ" - מתערר הוא: אהא! זה מרמז על קץ הגלות, וקץ הימים וקץ הימין, קץ הגאולה!

לאחמ"כ כאשר הוא קורא ושומע את ההפטורה - "ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו" - הוא שומע מיד שמדובר בנוגע לגאולה העתידה!

הקריאה בנוגע לנשיאים בכלל ובנוגע לנשיא שבת ראובן בפרט - מזכירה לו מיד שיהיו כל הנשיאים בגאולה האמיתית והשלימה, ואז יתגלה איך שבנ"י הם הבכור" דכל העולם כולו...

ויה"ר שמהדיבור בכל זה ואחכה לו בכלל - יבוא בפועל ממש: ביאת משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ויראו איך שאהרן מדליק את המנורה בכביהמ"ק השלישי וגם - "הדליקו נרות בחצרות קדשך", ותיכף ומיד ממש.

(שבת חנוכה פ' מקץ תשי"א)

להתמכר לפח השמן במס"ג

וענין זה [= עבודה במס"ג] תובעים אצל בני" בכלל, אצל תלמידי הישיבות בפרט, אצל חסידים בפרט פרטיות, ואצל תלמידי התמימים ביחוד - שצריכים לידע לשכלל לראש ישנו פח השמן החתום בחותמו של חגן גדול, שהוא ענין לימוד תורת החסידות שחתומה בחותמם של רבותינו הקדושים, וצריכים להתמסר לכן לגמרי מתוך מסירות נפש, למעלה מהשכל ומכוחות הגלויים, דהיינו למעלה מהשתלשלות שבנפש.

(ג'ר ה' דחגיכה תשי"ד, תלמידי הישיבה)

נרות להאיר

המיוחד בישיבות ליובאוויטש הוא, שבישיבות אלו מחנכים את התלמידים שלא יסתפקו בעבודה עם עצמו אלא שבכל מקום שיימצאו יאירו את כל סביבתם. ונמצא, שבכל 'דולר' שמסייעים לישיבות ליובאוויטש, ונותנים את האפשרות להחזיק את הקיים, וגם להרחיב את הישיבה ע"י תלמידים נוספים - מקבלים חלק לא רק בהתלמד עצמו, אלא גם בכל הסביבה שהתלמיד עתיד להאיר. וממילא נעשה הממון - כלי של בית המקדש, כמו כל הכלים שבביהמ"ק, ויתרה מזו, שנעשה מנורה - כיון שע"י נעשה אור בכל העולם.

(ליקו"ר ה' דחגיכה תשי"ד)

דמי חנוכה - התקשרות!

בשעה שכל אחד מקיים את המנהג - עם פרסום המתאים - ובהוספה ובהרחבה ע"י שמוסף בנתינת "דמי-חנוכה" בריבוי (שעל ידי זה מתוסף בשמחה אצל הילדים) - אזי מתקשרים עוד יותר (ע"י קיום מנהג זה) עם רבותינו נשיאנו, שזה נותן תוספת כח להביא ולהכניס את תורתם ומנהגיהם בחיי היום-יום האישיים.

(ש"פ יוצא תשנ"ב - תרגום חופשי)

אלכסון - גם בחנוכה

מהנכון להחזיר עטרה ליושנה - שכל אלו המציירים את המנורה (בכדי ללמוד כיצד נראתה המנורה שבמקדש ובמשכן), יציירו את קני המנורה באלכסון, כדעת רש"י (פשוטו של מקרא) והרמב"ם (וע"פ הג"ל - יש לומר שבמסקנא אין חולק ברבר).

ועד"ז מוסדות חינוך וכיו"ב שמופיע על הג'ליונות' שלהם, ה'בלאגנים' וכיו"ב ציור המנורה ומציינים את קני המנורה כחצאי קשת - היות שהמטרה של הציור היא לשמש כתזכורת אודות מנורת המשכן והמקדש - הרי שכדאי וביותר שיישנו את הציור ויציירו את הקנים באלכסון.

ועפ"ז מקום לומר שגם החנוכיית (לימי החנוכה) כדאי לעשות קניהן באלכסון. . ולמה לשנות בגוף צורת המנורה שקני' היו ביושר ולא כחצי עיגול.

(ליקו"ר ח"א, תרומה ג')

דמי חנוכה מהקב"ה

ויה"ר שעוד לפני הוספה בעניני חנוכה במעשה בפועל יתן הקב"ה "מעות חנוכה" (ולא רק באופן של מתנה, אלא גם באופן של תשלום חוב) ל"נער ישראל ואוהביו" בהענין הכי נחוץ ומוכרח - להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא (ש"בשמן קדשי משחתיו") בפועל ממש.

(ש"פ מקץ תשנ"ב)

הבהן הגדול, רבינו נשיאנו

ענינו של י"ט כסלו הוא הניצחון של תורת החסידות ונשיא החסידות - דיין נצח. . ומזה באים לחנוכה (שהתחלתו בשבעת ימי ההיקף ד"ט כסלו -) שבו היה הניצחון על היוונים שרצו "להשכיחם תורתך", "תורתך" דייקא... וזהו גם תוכן הנס שמצאו פך אחד של שמן שהיה חתום בחותמו של כוהן גדול - כי שמן מורה על פנימיות התורה, תורת החסידות, והכהן גדול (שבחותמו מונח השמן)



נזכרים ונעשים

ימי החנוכה בבית חיינו

ימי ההכנה

כבר בהתוועדות י"ט סכלו, ולפעמים עוד הרבה קודם – היה הרבי מעורר על ימי החנוכה הממשמשים ובאים, ודיבר רבות על הקשר הפנימי בין שני התאריכים. הרבי הרבה להזכיר אודות מבצע חנוכה, עריכת התוועדות וכינוסים בחנוכה והוספה מיוחדת בשמחה בימי החג.

מכתבים

במכתבים רבים מהימים שלפני חג החנוכה עומד הרבי על הקשר שבין י"ט סכלו לחנוכה (והם אף נדפסו בהוספות לכרכי לק"ש בכותרת מיוחדת), על תוכנו של החג, ומרבה לקשר זאת עם "נר מצוה ותורה אור", אור החסידות והפצת המעיינות. בסיום המכתבים מימים אלו היה הרבי מאחל שיהיו 'ימי חנוכה מאירים' ופעמים שהוסיף 'ומזהירים' וכדומה.

בכמה וכמה שנים שלח הרבי מכתבים כלליים לכבוד חנוכה לכל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם, מכתבים מיוחדים לכל בני ובנות ישראל הנמצאים בכלא, ובנפרד - מכתב לכוחות הביטחון.

ימי החנוכה

הדלקת הנרות

את תפילות מנחה (ומערב) של ימי החול היה הרבי מתפלל בזאל הקטן, ובימי החנוכה היו מדליקים את הנרות שם. בשנים הראשונות היו שרים 'הנרות הללו' רק בנר הראשון, בנר החמישי, ובהדלקה של מוצ"ש. בחלק מהזמנים היה הרבי פותח את דלת הזאל הקטן, כדי שהעומדים בחוץ יוכלו לחזות בהדלקה. בשנות המ"מים התחיל הרבי להתפלל מנחה בחנוכה בזאל הגדול, והדלקת הנרות עברה לשם.

את הנרות היה מדליק אחד מהחסידים, ואח"כ היה כל הקהל שר 'הנרות הללו'. הרבי היה רציני בעת השירה, ובד"כ הביט אז בנרות הדולקים או בקהל. הרבי לא היה מעודד את השירה, רק מקיש באצבעו לפי קצב הניגון. את התנועה האחרונה בניגון, 'על נסיך', נהג הקהל לשורר עד שהרבי פנה חזרה אל השטענדער. במהלך השנים הבחינו שהרבי ממתין עד שחוזרים ומנגנים את התנועה 'לענו פעמים, ובפעם השמינית מסתובב אל השטענדער לאמירת שבענו לשבח', בד"כ – תוך כדי הנפת ידו לעידוד. בכמה הזדמנויות אפשר היה לראות שהרבי ממש מונה את מספר התנועות בידו הק'.

לפעמים היה הרבי אומר שיחה אחר הדלקת הנרות, ולקראת סוף שנות המ"מים נעשה הדבר תדיר יותר. בד"כ היו נודעים לכך לפני מנחה, והיו מכינים שטענדער נוסף ומיקרופון. הרבי היה מתחיל את השיחה אחרי הדלקת הנרות והיא נמשכה בין עשרים לארבעים דקות. בשנת הקהל תשמ"ח אמר הרבי שיחה בכל אחד מימי חנוכה, כולל יום שישי (!), כהנהגה מיוחדת לשנת הקהל. בשיחה עמד הרבי על מספר הנרות והנשיא בקריה"ת של אותו היום.

עד שנת תשמ"ח היה הרבי מדליק נרות חנוכה בביתו, מיד כשכא מתפילת מנחה בשב"כ. בהדלקה בבית לא נכחו קהל מהחסידים. אחר ההדלקה בביתו היה הרבי חוזר לנרות שנת תשמ"ט היה הרבי מדליק בפתח חדרו בשב"כ. לקראת ההדלקה היה הרבי פותח את דלת חדרו, שם עמדה החנוכה על מגש המונח על כסא, בחלל רוחב הפתח - מול המזווה. דלת החדר נשארה פתוחה כל משך הזמן הנדרש להדלקה.

חנוכה געלט לתמימים

במהלך התוועדות י"ט סכלו תשי"ב עורר הרבי על כך שתלמידי הישיבה צריכים להקפיד יותר על סדרי החסידות בבוקר, וסיפר שביקש מהנהלת הישיבה למסור לו רשימת התלמידים המדייקים בשמירת הזמן, אך לעת-עתה – אין המצב משיבש רצון. הרבי הכריז, "כעת מודיעים מראש שבעוד עשרה ימים אבקש שוב את רשימת התלמידים, ותקוותי שאקבל בשורות משמחות יותר". הרבי הוסיף, "רשימת התלמידים תהיה בקשר לענין מסוים, וכדי שלא יהיו אח"כ טענות שאילו ידעו היו מתנהגים אחרת – לכן הנני מודיע על"כ מראש".

כעבור עשרה ימים התבררה התעלומה המפתיעה: כליל נר חמישי נקרא אל חדרו של הרבי התלמידים שהקפידו על הסדרים. לאחר שנכנסו, הבחין הרבי שבין הנמצאים ישנם גם כאלו שלא נקראו ואף התייחס לזה, אך הניח להם להשאיר. הרבי העביר את ידו על מצחו הק' ופתח בשיחה (שאף הוגהה אח"כ). בסיומה הודיע הרבי שמצד מנהג ישראל לחלק מצות חנוכה, הוא יתן להם מצות מקופת הרבי הרי"צ, ומפרוטה זו יתברכו בהצלחה בגשמיית וגם ברוחניות, ונתן הרבי בידו לכל אחד מהתלמידים מטבע דולר כסף טהור כשהוא מאחל 'א' גוט חנוכה'.

סדר זה נמשך בכל השנים הראשונות. בימים שקודם חנוכה היה הרבי נכנס לזאל הקטן וסוקר במבטו את התמימים שנכחו בסדר. למי שלא עלה הקפיד על הסדר – לא הסכים הרבי לתת דמי חנוכה בשום פנים. כשארע פעם שהנהלה הכינה רשימה של מקבלים, ונכללו בה גם כאלו שלא נכחו הגיב הרבי, "אם הנהלה הכניסה אותם מצד אהבת ישראל – שייכלו לקבל דמי חנוכה מרלו"צ" מבאָרדיטשוב...". והורה להכין רשימה מתוקנת.

חדשים ממש

מענין לציין, שכאשר הרבי ערך חלוקת דמי חנוכה (ושאר חלוקות לצדקה), וכן כאשר הורה למוסדות לחלק, ביקש הרבי שיהיו אלה מטבעות או שטרות חדשים (שאנם משומשים).

בנר החמישי היו התלמידים נקראים להכנס, הרבי היה אומר בפניהם שיחה בענינם של תלמידי התמימים וההוראה אליהם מימי החנוכה, ואח"כ היה מעניק מטבע דולר מכסף לכל אחד מהתלמידי התמימים.

משנת תשכ"א והלאה הורה הרבי שהנהלת הישיבה תחלק בשמו דמי חנוכה לתלמידים. מענין לציין את שיחת שמח"ת תשל"ב בה התייחס הרבי להפצרות הרבות שהגיעו אליו שישמך להגיה שיחות, ואמר שאין כל צורך לשכנע אותו שהדבר טוב, שהרי הוא אוח כותב את השיחות, וגם לומד אותן אחר שיוצאת לאור עם הציננים, אך נראה שהציבור לא מניח זאת. הרבי הוסיף ומנה דברים נוספים שהופסקו מסיבה זו, ודמי חנוכה ביניהם.

הרבי גם הורה למוסדות מעבר לים לחלק לתלמידים שם דמי חנוכה בשמו ועל חשבוננו. באחת ההזדמנויות הורה הרבי שבאם אפשר בקל, ישתדלו שהמעות שמעניקים לתלמידים יהיו מכסף.

חנוכה געלט לקהל

בנר שישי של חנוכה תשל"ד הופתעו הכל כשהרבי הודיע כי יחלק דמי חנוכה לכל מי שפעל במבצע חנוכה! כל מי שרצה לקבל היה צריך אישור בכתב מר' דוד שי' ראסקין שאכן השתתף

במבצע חנוכה. החלוקה נערכה בפתח חדרו של הרבי. הרבי נתן לכל אחד שטר של דולר, ואיחל חנוכה שמח. הרבי הקפיד שרק מי שאכן יצא למבצע יקבל, ואפילו לחברי המזכירות שביקשו לקבל, הורה הרבי שיציגו אישור בכתב...

בנר ז' דחנוכה תשנ"ז כנס הרבי לתפילת מנחה כשבידו הסידור וחבילה שלשה - אותה הניח בשטענדער. אחר הדלקת נרות עודד הרבי את שירת 'על נסיון', ומחא כפיו הק' משך זמן, ולפתע - לפני עלינו לשבח - פנה הרבי למוכרי הרב חמ"א חדקוב - תוך שהוא מסמן לחץ להמשך - ושיחח עמו. כשהסתיימה התפילה הכריז הרב חדקוב: ראשית - אנו מודיעים בשם הרבי, שכל מי שעדיין לא שילם את התחייבויותיו ל'קרן י"ט כסלו וחנוכה', שיעשה זאת. שנית - כל המעוניין לקבל דמי חנוכה מהרבי יוכל לקבל. ושלישית - אחר החלוקה לגברים תינתן האפשרות הזו גם לנשים, והגברים מתבקשים אז לפנות את ביהמ"ד בצורה מסודרת.

לאחר הכרזת החל הרבי לנגן 'על נסיון', הוציא את החבילה מהשטענדער, מסע אל הדלת ונתן שם לכל הנוכחים שטר של דולר כשהוא אפסל: אָ פרייליך חנוכה און אַ ליכטיגע יאָר. דבר החלוקה נפוץ במהרה ומכל האזור נהרו 770, שם השתרכו תורות ארוכים. במהלך החלוקה נופף הרבי בידו להרבה מהילדים. רק בשעה שש בערב הסתיימה החלוקה, והרבי החל לנגן 'על נסיון' בעוז.

תפילת מנחה של כ"ד כסלו תשל"ח היתה הפעם הראשונה בה ירד הרבי לזאג הגדול מאז שמע"צ, ונכח בה קהל גדול מאד. גם למחרת, נר שני דחנוכה, כנס הרבי להתפלל מנחה בזאג הגדול כשבידו הסידור וחבילת דולרים. לאחר תפילה אמר הרבי שיחה קצרה, אותה סיים, "כיון שאת נר החנוכה צריך להדליק על פתח ביתו מבחוץ, עליו גם החלוקת הדולרים היתה בפתח ביתו של הרבי הריי"צ", וערך את החלוקה כשהוא עומד סמוך לכניסה הראשית של הזאג הגדול. ראשית נתן הרבי לחברי המזכירות, אמר להם שהיום אין צורך שיעמדו לידו מאחר שהחלוקה היא אָן הגבולות, ושילחם מיד לעבודתם. הקהל הגדול חשש להטריח את הרבי ונמנע מלעבור לקבל. אז אמר הרבי בפנים רציניות, "אלו שלא עוברים - שידעו שהם מתחילים איתי" והצביע על עצמו, ומיד החלו כולם לעבור. לאחר שעברו כל קהל הגברים, ביקש הרבי מכולם לצאת מביהמ"ד ונכנסו הנשים. לאחר מ"כ חזר ונתן לגברים שלא יקבלו.

בשנת תנש"א חילק הרבי מטבע דולר מכסף - בנרתיק פלטיק - כדמי חנוכה לכל הקהל. בנר א' חילק הרבי למשתתפי כינוס 'תפארת יקנים' ו'חכמת נשים' ע"י המארגנים והמארגנות. למחרת, עם הוודע דבר החלוקה, התאסף קהל עצום מחוץ ל770 כשהוא מתמך לקבלת המטבע. היה זה מחזה בלתי רגיל: הרבי ישב במרכז ביהמ"ד על הבימה הקטנה המיוחדת ליחידות כלית, ולידו עברו המונוים שבאו לזכות ולקבל דמי חנוכה מידי הק', תוך שהרבי מאחל לכל אחד "א פרייליך חנוכה". המעמד נמשך עד השעה אחת בלילה (!). לפני יציאתו הביט הרבי על הנרות והחל לנגן 'על נסיון'.

אחר הדלקת הנר השמיני בחנוכה תשנ"ב נשא הרבי שיחה ובסיומה הודיע על חלוקת דמי חנוכה. הרבי העניק לכל אחד מהקהל מטבע של דולר כדמי חנוכה ושטר של דולר לצדקה, כשהם ארוזים בשקיק עליו נכתב "חנוכה תשנ"ב". למחרת, "זאת חנוכה", חילק הרבי שוב דמי חנוכה לכל הנאספים, לאחר תפילות מנחה ומעריב. הרבי הכריז שרק אלו שעדיין לא יקבלו יגשו כעת, אך הרבי דחה זאת בתנועת יד ואמר, "אַלע זאָלן קומען..."

נסיעות לאהל

מידי שנה נהג הרבי לנסוע לאהל באחד מימי חנוכה, ובכמה וכמה שנים נסע יותר מפעם אחת.

כינוסי צבאות ה'

מאורע מיוחד נוסף בימי החנוכה הוא כינוס חיילי צבאות ה'. לפני שארגון צ"ה נוסד, כונה הכינוס בשם "כינוס ילדי המיטוואך שעה" [= זמן לימודי יהדות. תכנית אותה מפעילים תלמידי התמימים ב770 ילדים יהודיים הלומדים בבתי הספר העממיים]. אולם ביהמ"ד קושת בכרזות ענק, דגלים, וחנוכיה גדולה הוצבה על הבמה. לפני הילדים נערך מופע להטוטים, ותמורת הלהיבה את השירה. בהמשך היה הרבי יורד אל הזאג הגדול להשתתף במעמד ולשאת בפניהם שיחה. הילדים הכריזו פסוקים, ואח"כ היה הרבי אומר בפניהם שיחה, כשהוא מפיס פעמיים או שלוש באמצע, כדי לאפשר להרב י"י העכט לתרגם את הדברים לילדים. הרבי היה מורה לנגן מספר ניגונים, והמעמד היה מסתיים בחלוקת שנים או שלושה (ופעם אף ארבעה) מטבעות ידיים" לכל ילד (ע"י המדריכים) - אחד לצדקה והשאר לעשות בו כרצון הילד.

הפעם הראשונה שהרבי דיבר בכינוס זה היתה חנוכה תשל"ח. זו היתה הפתעה גדולה, בעיקר

על רקע מצבו הבריאותי של הרבי. הרב העכט, מנחה הכינוס, הכריז שהרבי ישתתף בתפילת מנחה והדלקת הנרות עם הילדים, ואח"כ יעלה לחדרו. היות שדבר השיחה היה הפתעה, לא הכינו לרבי שטענדער נוסף ומיקרופון. אחר הדלקת הנרות שאל הרבי, "מה עכשו?" והרב העכט ענה שהרבי יחלק מטבעות לילדים ואח"כ יעלה למעלה. הרבי חיך ושאל, "אתה מועניין להיפטר מהנכותות שלי כ"כ

תניא כרמי-חנוכה

נר ג' דחנוכה תשנ"ב. אל חדרו של הרבי הוכנסו 62 מהדורות תניא שהודפסו במדינות חבר-העמים. פני הרבי נהרו, והרבי התבטא בין השאר, "אלו ה'דמי חנוכה' הטובים ביותר (די בעסטע חנוכה-געלט)" שיהודי יכול לקבל... 'דמי חנוכה' הגדולים ביותר שיהודי יכול לקבל - ספר תניא !!!".

מהר"י הרב העכט ענה מיד: חס ושלום! הרבי הודיע לו שהוא רוצה לומר שיחה, והרב העכט הגיש לרבי מיד את המיקרופון. אחר השיחה אמר לו הרבי לגשת אל השטענדער ולתרגם את השיחה לילדים. הרב העכט - שהיה מאד נרגש ומתוח - השיב בשלילה. הרבי הצעיר בו שוב ושוב, עד שלא היה לו ברירה, ועל אף יראת הכבוד, הוא נעמד סמוך אל הרבי ותרגם את השיחה. מאז נהג הרבי להשתתף בכינוסים אלו ונשא בהם שיחה כמעט כל שנה.

באמצע היראלי' של שנת תשמ"ב החל הרבי לשאת שיחה ברוסית. הרבי הסביר בקצרה את דיני ועניני חג החנוכה, והדגיש את העובדה שהחוקה של ברית המועצות קובעת שלכל ילד הזכות לנהוג כפי אמונתו, ועל הממשלה והמשטרה להבטיח שאכן יוכל כל אחד לקיים את אמונתו. מעין זה היה גם בראלי של שנת תשד"מ.

אחר השיחה ב'ראלי' של שנת תשמ"ז הכריז המנחה על מאורע מיוחד הקשור עם הרבי, והודיע שכעת יגשו ילדים וילדות ויגשו לרבי דפי פ"ג חתומים בידי 1770 (!) ילדים וילדות, ובו הם מבקשים מהרבי "משיח נאור", כשכל אחד מהם השתתף ונתן דמי פ"ג מכספו. אל הרבי נגשו שלשה ילדים עם ערימות הדפים ונרתק עור מהודר בו צרורים המטבעות, ואחריהם נגשו שתי ילדות עם דפים ומטבעות. הרבי היה מאד רציני, ואחר שקיבל מהם את העפים פנה אל השטענדער שמול הקהל, אמר שיזכיר את הפדיון על הציון, ונשא ברכה אותה סיים "ומשיח צדקנו בראשנו" והכריז בעצמו "אמן!!".

כינוס 'תפארת זקנים' והכמות נשים'

ונרות, ועד ביקורים ביחידות זה"ל, במשטרה, אצל חולים, קשישים, אסירים וכיו"ב. הרבי הרבה להדגיש את חשיבותן של התזוכיות המרכזיות והפעילות בקרב חיילי זה"ל, והורה "שתהא מנורה בכל מוצב, אפילו נמצא שם חייל אחד, ועאכור"כ כשנמצאים הרבה חיילים".

הרבי גם נהג להשתתף בהוצאות מבצע חנוכה.

לקראת ימי התנועות י"ט כסלו תשל"ז דיבר הרבי על מעלת 'תפילת עני', שהיא נעילת יותר מתפילת רבים, ובהמשך לזה אמר הרבי ש'זוויה ההסכרה בזה שמסעירים וזועקים ומבקשים וקורעים את הלב – שיפעלו על יהודי שיוסיף מעשה אחד, דיבור אחד או מחשבה אחת בקשר לתומצ"צ, ואומרים: צאו ל'המונה של רומי' בטאנק או בהליכה רגלית, כרצונכם ותפעלו על ילדה יהודיה שתדליק נר שבת, תפעלו על ילד יהודי שידליק נרות חנוכה!

לקראת ימי חנוכה תשמ"ז עורר הרבי רבות שהפעילות תהיה סוערת ביותר, והורה לממשל האמריקאי על שאיש ותמך במבצע חנוכה. באחד הימים, אחר הדלקת הנרות ב770, ששכל הקהל עמד והמתין לשיחה, פנה הרבי אל חברי ההנהלה – הבחינו שהרבי שאיר את הסידור על שהטענדרע ומיירו להגיש את המיקרופון, אך הרבי הניף את ידו בביטול – ואמר בקצרה, "אנשטאט אַז מ'זאָל אָפּגעבן די צייט אויף צו הערן וואָס איך רעדט, בעסער זאָל מען גייען שטרועמען אין 'פרסומי ניסא' פון מבצע חנוכה"]= במקום להקדיש את הזמן לשמוע מה שמדברים, טוב יותר שילכו להסעיר ב'פרסומי ניסא' במבצע חנוכה...]

הדלקות והזוכיות ציבוריות

למעשה, רעיון ההדלקות הציבוריות והצבת הזוכיות ענק, החל כיוזמה מוצלחת של מספר שלוחים, וזכה בהמשך הדרך לעידוד נמרץ של הרבי. אחר קמפיין חנוכה מוצלח שנערך בפראנסיסקו, החל גם ה'מל"ח' לשלוח רכבים כשעליהם מתנשאות חנוכיות ענק בגובה של שלשה מטרים ויותר.

ההדלקה הציבורית במדשאת הי"ת הלבן נערכה לראשונה בשנת תשל"ח במשתתפות נשיא ארה"ב דאז, מר קארטר. העיתונות התייחסה לאירוע בהבלטה והדגישה את העובדה שראש ממשלת בריטניה – שהיה אמור להפגש באותו ערב עם מר קארטר – פגשו המתין לו עד ששב מההדלקה הציבורית. מאז נערכה הדלקה זו בכל שנה ושנה, בנוכחות אישי ממשל בכירים ובפרסום נרחב ביותר.

בכמה מקומות היתה בתחילה התנגדות מצד גורמים שונים ל'פרסומי ניסא' אלו, בתואנה שהדבר פוגע ב'הפרדת הדת מהמדינה' ומחשש להפרת האיזון בין היהודים לשאינם כאלו ברחבי ארה"ב. הרבי שלל גישה זו מכל וכל והסביר שאחר שהדבר אושר משפטי כבמה וכמה מקרים, הרי שעלינו לעמוד על זכותנו ולהפגין את יהדותנו בגאון וללא כל רפיין וחשש.

כיום נערכות הדלקות ציבוריות בכל מקום בעולם, וכפי בקשתו של הרבי – הן נערכות במקומות הכולטים והמרכזיים ביותר – במרכזי שלטון, קהילתיים, בסיסי צבא גדולים, צמתים וכיכרות מרכזיים, כשהשלושים משתמשים ברעיונות יצירתיים ביותר כדי להביא את דבר החנוכה לכל יהודי, באשר הוא.

ליום 'זאת חנוכה' ישנה הוראה מיוחדת מהרבי, שהחנוכיות הציבוריות ידלקו כל משך המעט-לעת.

ויהי אור!

בהתנועות זאת חנוכה שנת תשמ"ז דיבר הרבי על הטענות הנשמעות על כך ש'חב"ד איננה פעילה' ("ליובאוויטש איז ניט אָקטיוו"), והוסיף שכדי לשלול את הטענות החלוטין, יוסיפו בפעולות בחנוכה, יצלמו את האירועים וישלחו הנה דו"חות ותמונות, כך שיכולו בהקדם להוציא לאור עולם אלבום מהודר

בקיץ שנת תשמ"ז יסר הרבי 'כולל' עבור יהודים מבוגרים, וקרא אותו ע"ש אביו 'כולל תפארת זקנים – לוי יצחק'. הרבי פתח גם מסגרת מקבילה לנשים מבוגרות, והיא נקראה "חכמות נשים". מזמן לזמן היו נערכים עבורם כינוסים ב770, כשהם נהנים מהופעה של מקהלת ילדים וטעיית חזנות. לפעמים כיבר הרבי את הכינוס והשתתף בו בתפילת מנחה.

בתוכה תשמ"ה נשא הרבי שיחה בכינוס זה לראשונה, ומאז נהג כך בכל שנה. סגנון דיבורו של הרבי בשיחות אלה היה איטי וברור, באופן בו הקהל המבוגר יקלט את דבריו היטב. בשנת תשמ"ז נערך כינוס זה יחד עם כינוס הילדים, והרבי אף התייחס לזה בשיחה וקשר זאת עם ענין החנוכה.

פרסומי ניסא

בשנת תשכ"ח ביקש הרבי להגביר את הפעילות במבצע תפילין, ולנצל לשם כך את ימי החנוכה במיוחד. ביום שיש, ג' הדנוכה יצאה מהרבי הוראה לטפל ולמסור את בקשתו זו עוד לפני שבת לכל מקום שעדיין לא מסרו, והוסיף שהלה שיחקה על עצמם לפעול בימים אלה בתוספת מרץ, יזכרים על הציון ביום ה' דחנוכה. הדבר התבצע לשביעות רצונו של הרבי, והוא השיב על כך בברכה מופלאה.

מבצע חנוכה

שנת תשל"ד – אחר סיום מלחמת יום הכיפורים – הייתה השנה בה הציב הרבי את מבצע חנוכה במתכונתו ובתנופתו הנוכחית. בהתנועות י"ט כסלו אמר הרבי ש"צריכים להשתדל שמה שיותר יהודים ידליקו נרות חנוכה במשך שמונת ימי חג, ומוז' ימשך שפע רב לכל השנה כולה". הרבי המשיך, "וכל זה נוגע במיוחד בשנה זו ובימים אלו, כי מאז יום כיפור בו פרצה המלחמה, עברו זמנים קשים וצריך להמתיק דינים, והעצה לזה היא שיוסיפו בשמחה שממתיקה את הדינים ופורצת גדר. ולכן בקשתי הנפשית שיורבו בשמחה בימי החנוכה וגם לאאריהם".

בערב חנוכה שלח הרבי מכתב מיוחד "לכל אחד ואחת שעדיין לא הגיעו לגיל מצוות", ובאמצע החג פרסם הרבי מכתב כללי – שני דברים שהיו בגדר חידוש מפתיע ביותר. הרבי הורה לפעול במבצע חנוכה במלא העוצמה בקרב כל חלקי העם, והורה לחלק דמי חנוכה לאלמנות ויתומי זה"ל. לקראת סוף חנוכה התבטא הרבי אשר עכשיו צריך לתת את 'הדחיפה האחרונה', ובקשר לזה ציוה לננס ילדים ב'זאת חנוכה', ולהדליק בכינוסים אלו נרות (בלא ברכה). בקשר לענין זה התבטא הרבי, "אני מבקש ומתחנן בבקשה נפשית בכל לשון של תחינה ובקשה..."

בהתנועות שבת שאח"ז ציווה הרבי שהמשתתפים במבצע חנוכה יאמרו לחיים וינגנו נישון שמחה, והוסיף, "אין שום שהערה כלל על מה שכבר פעלו במבצע חנוכה, ועת צריך רק לדחוף להמשיך כל זאת בפועל בתוך העולם שלאחרי חנוכה ושכולם יכריזו בקול גדול: דאָלאַ גלות פנימי, דאָלאַ גלות חיצוני, און דאָלאַ כפשוטו..."

מאז והלאה נקבע 'מבצע חנוכה', והיה לאחד המבצעים החביבים במיוחד על הרבי. הדבר ניכר גם בהנהגה מיוחדת על רשימת פעולותיו בשנת תשמ"ב שנדפסה ב'היום יום'. ברשימה כפי שהוכנסה להגהה נכתב, "מעורר ע"ד השתדלות יוצאה מן הכלל לגמרי ב'הפצת המעיינות חוצה'" והרבי הוסיף בכתב ידו, "ובמבצע חנוכה".

הרבי עורר רבות לנצל את ימי החנוכה כדבעי, מהנחלת תודעת החנוכה לילדי ישראל, הדפסת עלוני הסברה לכל שכבות העם, עריכת הדלקות מרכזיות בכל אתר ואתר, הפצת רבבות חנוכיות

על הנפלאות

ככל יום מימי החנוכה נערכת ההדלקה המרכזית במנהטן, בחנוכה הגדולה בעולם אותה מעצב האמן העולמי יעקב אגם (שהצטרב ע"י חב"ד) ברוח הרישום של הרמב"ם, כשהקנים אלכסוניים לחלוטין. בית המנורה והצבתה במקום נעשו בכרזת ועידוד הרבי. ההדלקה מושכת אליה המונים, ובסמוך אליה נערכות פעילויות חנוכה לקהל. הדלקת ערב שבת שם בולטת משאר ההדלקות, משום שמיד אחר ההדלקה ממריא ר' שמואל ברטמן במסוק לביתו, כדי להגיע בזמן, קודם שתי תגובת הרבי לזה היתה, "וכי בשביל מה צריך מסוק, בשביל מלחמות?!..."

ובו תמונות מפעולותיה של חב"ד האקטיבית. כמובן שהחסידיים מיהרו לבצע הוראה זו, ושלושים במספר מקומות, שעד שסיבלו את ההוראה לא טרחו לצלם את הפעילות, פשוט חזרו וערכו הדלקות מרכזיות ואירועים – כדי להביא לשביעות רצונו של הרבי. האלבום יצא לאור כפורמט מכובד במספר רב של עמודים ונקרא שמו – "ויהי אור..."

פרסומי ניסא העולמי

בשנת תש"נ, לכבוד ארבעים שנה לנשיאות הרבי, סודר שבראלי של חיילי צבאות ה' יערך שידור לווייני (סאטעלייט) לכל חמשת היבשות, ובו נצפו הדלקת הנרות 770, ולאחריה שודרה ההדלקה המרכזית מכל מקום. לאחר שידור ההדלקות,

הכרות פסוקים וקטעי וידאו מפעילויות חנוכה בכמה מקומות, אמר הרבי שיחה, ששודרה ונצפתה בכל יום ואתר. בשיחה התיר הרבי לשידור הודעה גם הפרסומי ניסא הגדול שליד בשידורים אלו – שהתפתחו עם השנים – נכללו הדלקת נרות ליד הכותל המערבי, בפאריז, מוסקוה, הונג קונג, מנהטן, מלבורן, ויהנסבורג, בואנוס איירס, לונדון, מונטריאל וקייפטאון. לכל אותם מקומות שודרה ההדלקה והשיחה 770 לכל רחבי העולם, כשרבבות צופים בה באותה עת. במעמד זה הושקעו הון ומאמצים רבים, ובוזה הוחל שלב חדש בניצול התקרמות הטכנולוגיה להפצת היהדות והמעיינות לכל רחבי תבל.

שבת חנוכה

בהתוועדויות שבת חנוכה הרבה הרבי לדבר על הקשר הפנימי בין י"ט לחנוכה ועל השמן, הוא הפניות התורה.

בהתוועדות י"ט כסלו תש"ח פתח הרבי במגנבת מיוחדת לבנין שיכון חדש בכפר חב"ד. בהתוועדות שבת חנוכה המשיך הרבי לדבר בענין זה, ושוב עורר את הקהל לתרום, וכשהוא אומר ש"על אף הקושי להשתתף במגנבת, הנה ע"י מנונו הריחו נעשה שותף בדבר, וכאשר מסכימים ורוצים להשתתף בענין – עליו להיות בשמחה. הרבי סיים, "כלל, אין להוסיף לבקש מאתרים להשתתף בענינים כגון דא, וכיון שאין שכן מסכימים להכניסם – צריכים להיות בשמחה רבה..."

בהתוועדות שבת חנוכה תשכ"א דיבר הרבי רבות על לימוד והפצת חסידות, וביאר בקשר לזה את ההבדל בין 'לומדי תורתך' לעוסקי תורתך' אשר עוסק בתורה הוא כמשל העסק כפשוטו, של בעל עסק. והביא על כך את דברי הרבי הרי"צ בענין, ש"בעל עסק" אין משמעו מי שיש לו בית עסק במקום נידח, שמדי פעם עובר שם מי שהוא; בעל עסק הוא שמקים את העסק במקום הומה ומרכזי, ושם גופא – הריחו מעמיד את סחורתו מבחוץ, כך שכולם יראוה, ואף בזה אינו מסתפק – וגם מדבר ללא הרף עם כל עובר ושב ומסביר את מעלת הסחורה. יאלם לז לא מספק אותו, אלא

הוא הולך וטורה ומפרסם את מרכתו בכל מקום. כן הוא ה"עוסק בתורה", שעושה את כל ההשתדלויות בהרצת התורה, כדי להאיר את העולם באור התורה.

בהמשך דיבר הרבי על כך שבדורות הראשונים, חסידות שנתפרסמה תורת החסידות בכל ישראל – היתה התנגדות חסידות מצד יראת שמים, חשש משא"כ אתה, שהכל יהיה כבוד מידו החסידות ואין עוד ספק בלב שום אדם ולומר שחסידות היא היפך התורה ח"ו, ואדרבה: הכל יודעים שחסידות מוסיפה יראת שמים. ועד שגם אלו שאינם דוגלים בחסידות, כשכאבים לתאר מהם חסידיים, מסבירים הם שחסיד הוא אחד שמהדר במצוות, ומגדל זקן שלם, מניח שני זוגות תפילין, הולך למקוה, עוסק ביהדות וכן הלאה... בשבת חנוכה תשכ"ב דיבר הרבי בענין "גר מצוה ותורה אור" והסביר אשר זהו חידושה של "תומכי תמימים", וכפי שאמר הרבי נ"ע שמטרתו ביסוד השיבה היא כדי שייכרו על 'נותן התורה'. בהמשך לזה אמר הרבי שמוכן וגם פשוט שהדרך 'לקחת' את 'נותן התורה' – היא ע"י לימוד התורה, ובפשוט, מ'מוז טאקע פשוט זיצן און לערנען [= צריכים פשוט לשבת וללמוד]. אבל כבדי להרגיש ולחוש את נותן התורה בלימוד – הרי זה ע"י 'דרך חיים' דוקא, שהוא ענין לימוד תורת החסידות. וענין זה נוגע בעיקר לתלמידי השיבה, שלימוד התורה שלהם הוא הקביעות שלהם, ואין להם שייכות לענינים אחרים – 'תורתם אומנותם'.

בהתוועדות שבת 'את-חנוכה' תשכ"א דיבר הרבי על מקום הנחת נרות חנוכה, אשר בדורות הראשונים היו מדליקים על פתח ביתו מבחוץ, בדורותינו מדליקים בתוך הבית, ובזמן ביאת משיח נחזור להדליק על פתח ביתו מבחוץ. בהמשך לזה אמר הרבי, "מדור לדור, ככל שמתקרבים יותר לימות המשיח, ועד לדורנו זה, הנה ע"י הרבי נשיא דורנו נתרבה עוד יותר הסדר 'דהניחה על פתח ביתו מבחוץ'. אמנם את הנרות הגשמיים הדליק הרבי (הרי"צ) בבית פנימה, כמובן, אך את ה'נרות להאיר' שיסר אביו, הרבי נ"ע – אותם נטל הרבי והניחם על 'פתח ביתו', המקום שמחבר את ה'בית' עם ה'חוץ', ובוזה ניתוספה בהם מעלה, שיתן להם הכח – מצד חב האש' הבלי בבל שלמעלה מהשתלשלות – להאיר גם את ה'חוץ'. הרבי סיים באמרו, "ואלא שישנם כאלו שמצייתים, וישנם כאלו שצריך להתייגע עמם, כיון שרצונם האישי הוא להתעלם מן החוץ, ומסתגרים בתוך ה'בית', ושם גופא – מתעטפים הם בטלית כדי שלא לראות מה קורה אפילו בד' אמותיהם..."

בהתוועדות שבת זו תשל"ב דיבר הרבי באריכות רבה ובכאב עצום בענין 'מיהו יהודי' וסיפר על עצמו, "נולדתי במדינה קומוניסטית, והיות שהייתי בנו בכורו של הרב והבנתי רוסית, הייתי צריך להתייצב בשלטונות. ואע"פ שהיו לחצים (ולא אגיד שלא חדרתי...) – בפועל לא שמעתי להם. וכך יש לנהוג! באופן כזה! ולא להתפעל מלחצים

בנוגע לענין מיהו יהודי".
הרבי המשיך ודיבר בחריפות עצומה.

גם בשבת הקודמת דיבר הרבי על ענין זה וסיפר מעשים מבהילים על כך שמאות מאות גוים נרשמים כיהודים, וסיים באמרו, "אצל שמשון נגרמו צרות (ע"י אשתו), משא"כ רות המואביה – התגיירה כהלכה, והתוצאה מזה היא 'מגילת רות' שריצתה שירות ותשבחות לקב"ה".

שם גדול וקדוש בעולמך

בהדלקה הראשונה בבית הלבן, שורגנה בעמל, הוזמן הנשיא האמריקאי סברו שהוא לא ישתתף באירוע מחמת הסתגרותו הממושכת בבית הלבן באותם ימים בעקבות ההשתלטות על השגרירות האמריקאית בטארן. למרבה ההפתעה, הוא השתתף באירוע, ואף התעכב בו זמן רב. הוא כובד בהדלקת השמש בחנוכיית <<

בנוסף לזה דיבר הרבי על כך שיש ר"ל נאצי בארץ ישראל, וסיים כשהוא מאחל, "ויהי רצון שיהיה כפי שהיה בחנוכה, שיהיה ועל הניסים" ועד – להודות ולהלל לשמן הגדול...".

באמצע התוועדות שבת חנוכה תשמ"ב אמר הרבי שישנו ענין שהיה ראוי לקבוע עליו פארבריינגען בפני עצמו, והוא מה שכתב לו יהודי אחד בקיץ השטורעם שעורר הרבי בשנת 70 בענין אות בס"ת. במכתב ציין הכותב רמז לענין בסוף ספר דניאל, בפסוק בו מדובר אודות קץ הימין, "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והיתה עת צרה אשר אל היתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הכתוב בספר", שמכאן משמע בפשטות שגם כאשר תהיה 'עת צרה' – הרי 'כל הכתוב בספר' ימלט וינצל מאותה עת צרה, ומזה ניכר גודל החשיבות והענין שלכל אחד ואחת תהיה אות בספר התורה הכללי.

בהתוועדות זו, שבת פרשת מקץ תשמ"ה, דיבר הרבי אודות הלימוד מפסוקי ההפטרה, "איעזר ה' כך השטן ויגעה ה' כך, הבוחר בירושלים, הלא זה אוד מוצל מאש", והתבטא בחריפות על אותם אלו שמקטרגים על יהודים באמרום "שלבושתי הם" בגדים צואים. הרבי הוסיף, שעל כן צריך לדעת שבדורנו זה – לאחרי כל השמדות והגזרות – הלא כל יהודי הוא 'אוד מוצל מאש', וחס-ושלום ח"ו מלבד בו סרה, וזהו תפקידו של השטן הס"מ. ובעיקר – שאותו מקטרג עצמו היה 'אוד מוצל מאש', ויודע שאינו טוב יותר מאחוריו שנהגו על קידוש ה' היידי, ובמיוחד שגם הוא עצמו לבוש 'בגדים צואים'...

בהתוועדות ש"פ וישב, א' חנוכה תשמ"ז, עורר הרבי וזירז אודות הקמת בתי תב"ד חדשים, כחלק מהשטורעם שעשה באותה תקופה. הרבי הורה שאלו שחוגגים נוכח הבית לבתי תב"ד חדשים שיאמרו לחיים, ויכריזו על האירוע שעורכים, עד שההכרזה עצמה תפעל על כל אלה שעדיין לא פועלים בענין, ותעיר את 'הישנים' והנרדמים' ע"י פרסום ברבים. וכפי מנהג השטעטל, שהשמש היה מעיר לעבודת הבורא והיו מוכרחים לקום. הן מצד זה שהשמש מבחון לא יניח לו, והן מצד הביונות מביט, שלמרות שיאמרו והוא לא קם... הרבי התבטא ואמר שהלואי והיו מחזירים מנהג זה, ולא רק שהשטעטל כי אם גם בערים הגדולות... ואמר שבכל אופן, ודאי שההכרזה על המשקה תעורר את הנרדמים לעסוק גם הם בפתיחת בתי תב"ד.

בהתוועדות שבת הראשונה בחנוכה תש"נ דיבר הרבי אודות המעלה בזה שגם ביום השבת אנו יכולים לראות את נרות החנוכה. כשיגנו במהלך ההתוועדות, ועמד הרבי ממקומו והביט לכיוון הנרות. היה נראה שהרבי לא מרדצה. אחר שבת אמר הרבי לגבאים שבאם אין בזה סכנה, אזי יש לראוג שהנרות ידלקו כל השבת.

זאת חנוכה

עד חנוכה תשל"ח לא נהג הרבי להתוועד ביום זה, אלא כשחל בשבת. בצהרי 'זאת חנוכה' באותה שנה, כשנכנס הרב העכט ודיבר עם הרבי על ה'ראיל' שנערך אמש, אמר לו לפתע הרבי, "אני מחפש אדם בעל מרץ ואיש סוד, ומצאתי אותך מתאים לחבר. אני רוצה לקיים התוועדות עם נטילת ידיים אחרי מנחה, ולחלק בסופה 'כוס של ברכה'". הרבי הבחיר לו כי הוא לא מעונין בפרסום הדבר עד לרגע התחלת ההתוועדות, מאחר שההתוועדות אמורה להתקיים בצהרי היום והוא לא רוצה להפריע לאיש באמצע העבודה. הרב העכט שאל אם הוא יכול להודיע על כך למזכירים, למשרד השידורים, לתלמידי הישיבה או לבנו – הרבי ענה בשלילה, אך הרשה לו להודיע לאחיו. הרבי הזכיר את פתגם הרבי הרי"צ בענין שלשה בעלי סוד, ואמר, "בטח תבחר לא את הגרסה הראויה..." הרבי גם ביקש ממנו שיכניס את צרכי ההתוועדות באופן שאיש לא יבחין בזה. כשהרבי ביקש לתת לו כסף עבור ההוצאות, סירב

הרב העכט לקחת כסף מהרבי ואמר שידא לכך בעצמו. רק דקות אחדות לפני תפילת מנחה, נודע לקהל החסידים שמיד אחרי התפילה תתקיים התוועדות עם נטילת ידיים לסעודה, ובשעה 3:35 נכנס הרבי לביהמ"ד והתיישב על כימת ההתוועדות. פתחה ההתוועדות ונפתחה בשיחה קצרה אמר הרבי, "בהתאם למה שדובר בהתוועדות הקודמת על הצורך להרחות בענין השמחה בימי החנוכה, והרי השמחה קשורה כ'כוס של ברכה', שהרי אין אומרים שירה אלא על היין... לכן אני מתכוון ליטול ידיים לסעודה, וכל אלה שיטלו ידיים לסעודה, תבוא עליהם ברכה ע"י 'הכוס של ברכה'".

הרבי נטל את ידיו הק' לסעודה, וכשראה את שתי החלות הגדולות שהכינו, הגיב בחיך... לאחר שטעם מפורסת "המוציא", אמר

הרבי לקהל שיגשו לקבל חתיכת חלה. מיד עשו החסידים לעבר השולחן של הרבי כדי לזכות בחלה, והרבי הפטיר, "לאו דוקא בבת-אחת...". הרבי מסר את החלה השלמה ומחצית מהחלה השניה, והדגיש שוב שכל אחד ייקח לעצמו רק חתיכה. לאחר מכן נשא הרבי שיחה על מעלת השמחה בימי החנוכה, והדגיש שלמרות שקשה לחדש דבר שלא ראינו אצל רבותינו נשיאנו, אך מכיוון שהתוועדות זו 'זאת חנוכה' נעשית בהסכמת רבים, ובביהמ"ד ובביהמ"ד, ומה גם שסופה – ההתעוררות ללימוד התורה וקיום המצוות – מוכיח על תחילתה שזהו דבר טוב – הרי כן ירבו חידושים כאלה. הרבי הדגיש שלא עושים זאת בתור חיוב, אלא מכיוון שמחפשים עצות כדי לפרוץ את גדר הבלות... אחר שהשיח פוץ הקהל בענין 'אימתי קאתי מר', ושלא כרגיל – מיד בתחילת השירה החל הרבי לעורר בתנועות חזקות בידי הק', כשמרגע לרגע הוא מגביר עוד יותר את עוצמת התנועות והשירה האדירה הולכת ומתגברת. בהמשך ההתוועדות הסכימו הרבי את מעלתו המיוחדת של 'זאת חנוכה' וסיים באיחול שמדלוקת נרות חנוכה נזכה להגיע להללך התלכת המנורה בבית המקדש השלישי ע"י אהרן הכהן, ונראה זאת בעיני בשר בקרוב ממש. לאחר השיחה ניגן הקהל את 'ניגון ההקפות' המושר תמיד בעת ההקפות של שמחת-תורה. גם כעת – אך החל הקהל לנגן, החל הרבי לעורר את השירה בתנועות עזות ונמרצות בצורה בלתי רגילה, כשהקהל כולו חש את אונות 'שמחת תורה'. היתה תחושה שהרבי משלים עכשיו את שמחת-תורה, וביתר שאת.

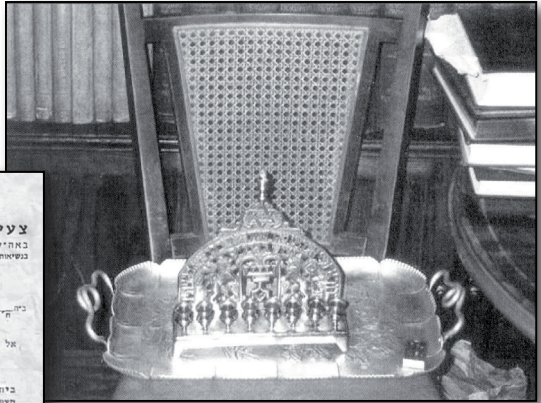
לאחמ"כ דיבר הרבי בענין השמחה שבחנוכה, והוסיף כי מאחר ששמונת ימי חנוכה מקבילים לשמונת ימי חג הסוכות, הרי ש"זאת חנוכה" מקביל לשמיני-עצרת. ומאחר שבכל שנה מזכירים בהתוועדות של שמוע"צ ושמוח"ת אודות המגבית ל'שנה' – יעשו זאת עכשיו. בהמשך הדריע הרבי, שמאחר ש'לקח דובר

הכסף, ואת שאר ארבעת הנרות – הדליק בינו של אחד הבכירים היהודיים בממשל. בד בבד, הורלקו המנורות בחנוכיית הענק המוצבת שם. הנשיא הבחין שרק במחצית החנוכה הורלקו הנרות, וברוב המועקה הכבדה שהיה שרוי בה באותם ימים, מצא בזה ביטוי לחציו החשוך והרע של העולם, וביקש להאיר גם את שאר העולם... הרב שם-טוב התלבט מאד, ולבסוף הדליק את הנרות בחנוכה הקטנה – אותה רואים מעטים – ולהשאיר במנורת ה'פרסומי ניסא' את מספר הנרות המתאים. הנשיא התרגש מאד, והורה בחום לר' אברהם. כשידיו הכל לרבי ציין שהוא מקווה הגרם נח"ר בקידוש ה' וברושם שהשאיר המעמד על הנשיא. הרבי השיב: חבל שלא נגרם קידוש ה' האמיתי, שע"פ תורה מדליקים ביום זה אך ורק ד' נרות...

חסידים אוצרות

תמונות, מסמכים וכתבים מיוחדים

- > תמונות החנוכה בה השתמש הרבי כשהדליק בחדרו. יש הטוענים שבביתו וכשהיה בשבתות בספריה (עם הרבנית), השתמש הרבי בשתי חנוכיות נוספות.
- ✓ לפנינו 'קול קורא' של צעירי אגודת חב"ד "אל אנ"ש שיחיו" שפורסם בתאריך ח' סלול תשל"ג, ימי הבראשית של מבצע חנוכה בארה"ק.



TZEIRI AGUDAS CHABAD
Lubliner Yesh Organization
Under the Presidency of the Lubavicher Rebbe

צעירי אגודת חב"ד
באח"ק ח"ו
בניסיון כ"ק אומיד ליישא מינאנאש

חב"ד

ב"ח בסלול תשל"ג

אל: אנ"ש שיחיו

למור הסדרה שהונחה בסניף האזורי ע"י כ"ק ארמו"ר שליט"א לבקר בימי חנוכה ביהודות הנכבד לנורח הבולות כדי ליכנה את החיילים במצות הפילין, פנו מטעם הצפון בעקבות לבקיע את החיילים בגבולות הצפון.

בקשתם הועברה לכ"ק אדמו"ר שליט"א וזו תשובתו: "נכון וחשוב מאד להקביל ההצעה ובאופן ד"נופרת". שליט"א אם מבצע חנוכה הוא לכלל צה"ל הטיב כ"ק אדמו"ר שליט"א: "נכון במאד!"

אמש בשיחה טלפונית אמר אדמו"ר שליט"א: "לארגן המבצע בדייקנות וברויות ושיהא באופן של מיט א שטורים".

לאור זה מונתה ועדה לארגון המבצע. כדי להקל על המלאכה נקבעו סבבים בכל מקום וכדלהלן:

מחר תחילת: ר"ה, ירושלים, ר"ה, א. רוסנברג
ירושלים: ר"ה, אשד שולמון, ר"ה, ד. וולס, ר"ה, טובי' בלוי ובמשרד אנ"ש (צפני' 7).
חולת ה' הבר: ר"ה, קורצווייל
פרידמן: ר"ה, ירושלים
הפניקס ובפנת: ר"ה, ידגר
בני ברק: ר"ה, שטת גרינברג
הרחובות: ר"ה, לוינ

נ"נ מבקשים בכל חזר נבווד לומחלן לבצע טקסטים בע"ה ביום שני ר"ה החנוכה כ"ח בסלול, וע"ה לברור בח"ו לכ"ק ארמו"ר שליט"א.

כיוון סבבים להקביר ירטינה הסתהפית לכ"ק ארמו"ר שליט"א זמן סביר לפני המבצע, מבקשים זמן לורטיס בקודם האפשרי.

הסדר: 1. לייבוב
2. טעם הועדה המארגנת

TEL: 477
16 HARBAR ROAD ST. PHONE: 477 477 477
מלאכת: רחוב הרב ש"ך 16 ת.ד. 4466 פו 5577

אנו מבקשים מכל אחד ואחד להחליץ למבצע שיתקיים בע"ה ביום שני ד' החנוכה כ"ח בסלול, וע"כ לגרום נח"ד לכ"ק אדמו"ר שליט"א. כיון שצריכים להעביר רשימת המשתתפים לכ"ק אדמו"ר שליט"א זמן סביר לפני המבצע, מבקשים אנו להרשם בקדם האפשרי.

י. לייבוב, כשם הועדה המארגנת

ימי החנוכה בבית חיינו / המשך מעמוד שיש

אודות שמיני-עצרת ושמחת-תורה, והרי כבר תתקיים כאן ברכת המזון בעשרה, לכן תתקיים אחרי ברכת המזון חלוקת "כוס של ברכה" לכל אחד ואחד מהנוכחים, כפי שנהוג במוצאי שמחת-תורה. לאחר ברכת המזון, חילק הרבי לכל הקהל מיכוס של ברכה, ואחר החלוקה יצא הרבי מביהמ"ד, כשהוא פותח בניגון "כי בשמחה תצאו". הקהל הגדול שהיה נרעש ונלהב מההתועדות התפתומית המפתיעה, המשך את השמחה והריקודים עוד זמן רב והכל היה באווירה מוכהקת של שמחת-תורה...

גם בשנים הבאות התועוד הרבי ב'זאת חנוכה'. אירועי 'זאת חנוכה' תשמ"ו זכורים כיוצאי דופן במיוחד: בחנוכה, שחל בימי משפט הספרים, היה הרבי מתוך רוציני, אך תבע מהחסידים להתועוד בימי החנוכה ובמיוחד ב'זאת חנוכה'. התמימים 7700 – שדברי הרבי נגעו להם ביותר – ארגנו התועדות חסידים גדולה בראשות משפיעי הישיבה במוצאי שבת, ליל 'זאת חנוכה',

פרסמו על כך בהרחבה ואף הודיעו זאת לרבי. בסיום ההתועדות ביום השבת הודיע הרבי כי הוא ימשיך את ההתועדות כלילה! ובאשר ללכונן שמשפיעי הישיבה יתועודו – הנה לא יקח את מקומם, ויחלוף להתועוד ביום המחרת, זאת חנוכה. בהתועדות במוצאי שבת הזכיר הרבי שוב על דבר ההתועדות שנדחתה, והורה שיש לעורכה מחר בבוקר, ובאופן שתמשך ותמשך – עד שיהיה ד'אלאי גלות" בביתא משיח צדקנו...

החסידים, שהבינו את דברי הרבי כפשוטם – ישבו והתועודו כבר משעות הבוקר, ובמיוחד התועודו בעוד ר' אברהם מאיאר ור' אהרן אליעזר צייטלין (מצפת), שהגיע אל הרבי לתנוכה. כשחזר הרבי מהאוהל (כפי שנהג בכל יום מימי המשפט) ראה את ההתועדות החיות ואת השמחה וחייך בשביעות רצון. בזאת לא תמו ההפתעות: בסיום אותו יום גרוש, מוצאי זאת חנוכה, התועוד הרבי בשלישית!

